

ζώμην, φυσιογνωμιῶν καὶ ἐνδυμασιῶν ! Τί μορφαὶ ἀπαθείς καὶ ἄνευ ἐκφράσεως ! Ἀπὸ τί διασκεδάζουν λοιπὸν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ; Διατί εἶναι εὐτυχεῖς ; Ὑπάρχει κάμμία ψυχὴ, κάμμία καρδία εἰς αὐτούς ;

Καὶ ἐν ᾧ ἡρώτων ἐμαυτὸν περὶ τούτου, ἀνεμνήσθην τῶν λαμπρῶν αἰθουσῶν τῆς Πετροπόλεως, ἐν αἷς ἡ καρδία εἶναι ἐσθεσμένη καὶ ὅθεν ἡ ψυχὴ εὐρίσκεται ἐξοριστος, τὰς αἰθούσας τῆς Μόσχας, ἐν αἷς σχεδὸν τὸ αὐτὸ συμβαίνει. Τὰ πολυτιμα δῶρα τοῦ Θεοῦ κατέφυγον ἄρα γε εἰς τὴν ταπεινὴν ταύτην τάξιν ;

Ἐναντι ἐμοῦ ἐχόρευε ζευγὸς προσελκύσαν τὴν προσοχὴν μου. Ὁ χορευτὴς ἦτο ὑψηλὸς νέος ἐνδεδυμένος χονδροειδῶς. Ἡ νεανὶς δὲν ἦτο, ὡς συνήθως λέγουσι, καλλονή, ἀλλὰ μ' ἐξέπληξεν ἐκτάκτως διὰ τὴν ἔκφρασιν τῶν κυανῶν ὀφθαλμῶν της. Τὸ χρώμα της ἦτο δροσερότατον καὶ ἡ κόμη της βαθέως ξανθὴ. Καὶ ἐκ τῆς ἐνδυμασίας της διεκρίνετο τῶν ἄλλων νεανίδων. Ἐφόρει ἐσθῆτα ἐκ λευκῆς μουσελίνης, ἄνευ κοσμημάτων, ἀπλουστάτην, ἀρμόζουσαν ἐντελῶς ταύτην, τὸ δὲ ἀνάστημά της ἦτο χαριέστατον, καὶ τὰ μέλανα ὑποδήματά της περιέκλειον δύο ὠραίους μικροὺς ποδᾶς. Ἐχόρευε μετὰ χάριτος, καὶ ὁμοῦς ὑπῆρχεν ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ της, ἐν τῇ στάσει της ἄγνοῦ τί τὸ παράδοξον. Τοὺς ὀφθαλμοὺς καταβεβισκαμένους ἔχουσα ἐκινεῖτο, χωρὶς οὐδεμίαν λέξιν ν' ἀποτεινῇ πρὸς τὸν συγχορευτὴν της· κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐσφαλλέν εἰς τοὺς διαφόρους ἐξελιγμούς τοῦ τετραγύρου, δ' ὁ ἡρυθρία. Ἐδεδεσπόζετο, μοὶ ἐφάνη, ὑπὸ ἀκατανικήτου δειλίας καὶ ἡ χεὶρ της ἔτρεμεν. Ὅταν ἐπανήλθε διὰ νὰ καθήσῃ εἰς τὴν θέσιν της, οὐδεὶς τὴν ἐπλησίασεν, οὐδεὶς τῇ ὠμίλησεν, ἀλλ' ὁ πόση μελαγχολικὴ ἔκφρασις ἐνυπῆρχεν ἐπὶ τοῦ προσώπου της τότε !

— Ποία εἶναι αὐτὴ ἡ νέα, ἡρώτησα τὸν γείτονά μου.

— Ἡ Λιουδμίλα, κόρη τοῦ Ροδόλφου τοῦ κατασκευαστοῦ χειροκτιῶν.

— Μοὶ φαίνεται πολὺ νόστιμος.

— Δὲν εἶναι ἄσχημος. Κρίμα ὅτι...

— Πῶς ;

— Κρίμα ὅτι εἶναι ἡλίθιος !

— Ἡλίθιος !

— Βεβαίως. Εἶναι καλὴ καὶ ἀνετράφη πολὺ καλὰ, ἀλλ' εἶναι ἡλίθιος. Εἰ δ' ἄλλως πρὸ πολλοῦ θὰ εἶχεν ὑπανδρευθῇ.

— Ἀλλὰ τί ἐννοεῖτε μὲ τὴν λέξιν ἡλίθιος ;

— Παράξενος ἐρώτησις ! Δὲν ἐννοῶ. Ἐρωτήσατε οἷονδήποτε θέλετε, θὰ σᾶς εἴπῃ ὅτι εἶναι ἡλίθιος.

— Δυστυχὲς πλᾶσμα ! ἐσυλλογίσθην θεωρῶν τὴν νεάνίδα, ἥτις, τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ, ἀπεσύρετο εἰς ἕτερον δωμάτιον. Εἶναι δυνατόν ὑπὸ τὸ γλυκὺ καὶ διαυγὲς πρόσωπόν σου νὰ μὴ ὑπάρχῃ μυελός !

Δὲν ἐπανήλθεν εἰς τὸν χορόν. Ἐν τούτοις ὁ χορὸς καθίστατο ζωηρότερος· διὰ τῶν ταχέων κινήσεων τῶν οἱ χορευταὶ ἡγεῖρον πολλὴν κονιορτόν, ἡ δὲ θερμότης ἀνέλυε τὸ στέαρ τῶν κηρίων. Ἀπεσύρθη

εἰς τὸ δωμάτιον, ἔνθα εἶχον καταφύγῃ γραῖται τινές, ἃς δὲν προσεκάλουν εἰς χορόν.

Ἡ Λιουδμίλα εὐρίσκετο ἐκεῖ, καθημένη μελαγχολικῶς μόνῃ. Εἶχε τὴν κεφαλὴν ἐσκυμμένην ἐπὶ τοῦ στήθους της, τοὺς ὀφθαλμοὺς χαμηλωμένους, ἕνα βόστρυχον τῆς κόμης της ἐπὶ τοῦ ὤμου, εἰς τὴν χεῖρα δ' ἐκράτει ρόδον, ὅπερ ἀπεφύλλιζεν ἐν τῇ ἀφαιρέσει της.

Ἐν ᾧ κατεγινόμεν εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην, τὴν εἶδον στενάζουσιν. Οἱ ὀφθαλμοὶ της ὑψώθησαν πρὸς τὰ ἄνω. Ὅποιοι ὀφθαλμοὶ ! Ὅχι, δὲν εἶναι τὸσον ἀθλία ὅπως τὴν λέγουν.

Ὁ πατὴρ της τὴν ἐπλησίασε καὶ δούς ταύτῃ διὰ θωπευτικῆς χειρὸς ἐλαφρὸν κτύπημα εἰς τὴν κεφαλὴν τῇ εἶπε :

— Τί κάμνεις αὐτοῦ, μικρὰ τρελὴ ;

Ἐκείνη ἐμεῖδισεν ἅμα καὶ ἡρυθρίασε, μοὶ ἐφάνη δὲ ὅτι δάκρυ ἔρρευσε τῶν βλεφαρίδων της. Ὅποια σκληρότης ὁμοῦ διαπράττεται πρὸς αὐτήν. Ἄν ἀληθῶς στερηθῇ τοῦ λογικοῦ της, διατί τότε νὰ τὴν ἐκθέτωσι τοιοῦτοτρόπως εἰς ὧν τὰ βλέμματα ; Διατί νὰ τῇ ἐνθυμίζωσιν ἐκαστὴν στιγμὴν τὸ πάθος της ; Καὶ ἐὰν διετήρησε συναίσθησιν τινα τῆς καταστάσεώς της, ἢ ἂν οἱ λόγοι, οὗς πρὸς ταύτην ἀποτεινέουσιν ἐξεγείρουν ἐν αὐτῇ τὴν συναίσθησιν ταύτην, ὅποια βραβεύεται !

Σκυθρωπαὶ σκέψεις μὲ κατέλαβον. Ἡδυνάτουν νὰ ἀνέχωμαι τὴν παρουσίαν ἀνθρώπων θεωρούντων ἐκυτοὺς φρονίμους. Ἐξήλθον.

Παράδοξον πρᾶγμα ! Ἡ εἰκὼν τῆς ἀτυχοῦς κόρης, τὴν ὁποίαν καλοῦσι Δουρότσκαν, (ἡλίθιον), εὐρίσκεται πάντοτε ἐνώπιόν μου καὶ μοὶ ἐμπνέει βαθύτατον οἶκτον.

Φρόνησις καὶ παραφροσύνη ! Ἀκαταπαύστως ἀκούονται αἱ δύο αὗται λέξεις. Ἐννοοῦν πράγματι καὶ πάντοτε ὁποῖαν σημασίαν ἔχουν αὐταί ; Καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος νομίζω ὅτι κατὰ πρώτην φοράν προσπαθῶ νὰ τὰς ἐννοήσω. Ποσάκις λέγομεν παράφρονες ἀνθρώπους μόνον ἀδίκημα ἔχοντας ὅτι ἀγνοοῦσι τύπους τινὰς τῆς κοινωνίας !

Μήπως καὶ ὁ Ρῶσος δὲν ἐφάνη ὡς τρελὸς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ὠραίων μαρκησιῶν καὶ τῶν λαμπρῶν κυρίων τῆς Γαλλίας κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα ; Μήπως δὲν συνήντησα ἀνθρώπους τῆς ἐσχάτης βλακίας, ἀλλ' ἐνδεδυμένους κομφῶς, οὐδεὶς δὲ τοὺς ἐθεώρει παράφρονες. Καὶ τίς ἄνθρωπος δὲν φαίνεται μωρὸς ἐν τῇ παραφορᾷ βιαίου πάθους ; Ποῖος ποιητὴς ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ του, ποῖος ἐραστής ἐν τῇ ἐκστάσει τοῦ ὄνειροπολήματός του δὲν ἐπλησίασε τὴν τρέλαν ; Ποῦ εἶναι τὸ σταθερὸν ὄριον μεταξὺ τοῦ λογικοῦ καὶ τῆς παραφορᾶς ; Μήπως ὅλοι οἱ χορευτὰς ἐν τῷ χορῷ ἐκείνῳ περὶ τῆς Λιουδμίλας εἶχον πλήρη τὴν κρίσιν των ;

[Ἐπετα συνέχεια].

* * *

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κυρίας Βενεράνδαν Γκίλλη, Σοφίαν Ρισσέ, Περσεφονήν Ποδορίκη, κκ. Σωκρ. Χ. Ταμπάκη, Κ. Α. Πούλου, Ἰω. Ν. Σουνοτάθη, Διον. Σ. Παναγιωτάραν, Ν. Α. Ἀντωνόπουλον, Διον. Γ. Ζεζαν, Θεμ. Γκίλλην ὑπολ., Σπ. Βλαντίν, δικηγ., Δ. Μ. Γιουρδῆν, Δημ. Φαμελιάρη, Γεωργ. Δ. Σταματόπουλον, ἀρχιεπ., Γεράς. Δ. Μαρᾶτον, Νικ. Γ. Παγγούσην, Γερ. Κ. Κετσίερον, Παναγὴν Στελιανέσην Σωτήρ. Δεσύλλαν, Γεωρ. Χρονόπουλον, Νικ. Α. Λογοθέτην ράπτ., Ἰω. Σπετσίην, Σπ. Ἀναγνωστόπουλον, Λαμ. Δ. Κοκκύρη, Δ. Αὐγερινόπουλον, Γ. Χ. Ἀλικακήν, Δημ. Γ. Μιγαλόπουλον, Δημ. Τσιτσιλιάνην, Ἰω. Γ. Ζερμῶδαν, Ἰω. Α. Ζενεμπισήν, Γεωρ. Μ. Καλαχάκη, Δ. Ι. Νικολάδην, Παῦλον Φλεμοτόμον, Ἀντ. Βασιλείου, Νικ. Κ. Στουπάθη, Δημ. Παπαζήσιμον γραμ. ταμ., Δημ. Ἰω. Φαρούτην, Χρ. Νάνον ταμία, Μιχ. Βῆτον, Β. Καραγιάννην, Σπ. Χαριτάτον φαρμ., Ἀλέξ. Τρουμπέταν, ἐμπ., Εὐστ. Δημόπουλον ὑπ. πρωτοδ., Λεωνίδ. Δ. Ἰατροῦ, Διον. Σιγούρον, Ἰω. Μπίστην, ὤρ, Γεράς. Α. Κατσαρόν, Διον. Α. Μεσσίνην, Δ. Μπίστην, ὤρ, Δ. Θεοδορακόπουλον, Ν. Π. Νικολάου, κηροπλ. Δ. Ι. Μάργαρη, Διον. Φιλιδῶτην, ἐμπορ., Δημ. Ν. Κοκκῶν νην δημοδ., Διον. Ν. Κατρίτην Ιατρον, Δανιὴλ Δανιηλόπουλον, φοιτ., Διευθυντὴν Καφερείου «Λουξεμβούργου», Σπ. Ε. Γορίλλαν, δικηγ., Βασ. Ι. Σταματῖδην στρατιωτ., Ἰδέας. Ἀγ. Μαρκοῦλην, εὐλαβ. Ἡλίαν Ἀνδρικόπουλον, Δημ. Μαρκότην, Δημ. Χ. Κάγκαν, φαρμακ., Ἰω. Δ. Φραγκόπουλον, Ἑμ. Σ. Μπούκη, Ἰω. Π. Βελένζαν, Ἀντ. Σ. Πασιᾶν, εὐχαριστοῦμεν. Ἐνεγράφητε ἀπὸ τῆς Ὀκτωβρίου γνωρίζομεν ὅμως ὑμῖν ὅτι ὁ ἀριθμὸς ἐκάστης ἀποδείξεως πληρωμῆς, εἶνε καὶ ἀριθμὸς τοῦ λαχείου τῶν «Ἐκλεκτῶν», ὅθεν, ἀνάγκη, νὰ κατέχτετε τὰς οἰκίας ἀποδείξεις, ἵνα συμμετάσχετε αὐτοῦ. — κκ. Γεώργ. Χρηστομάνον, Ἑμ. Γ. Βουζιζιάν. Ἐλήθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Β. Ρ. Πάτρας. «Ποιήματα» Τσακισιάνου, ἀπεστάλησαν. Μένει εἰς διάθεσιν σας ὑπόλ. δρ. 1.50, καθότι εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῶν «Ἐκλεκτῶν» παραχωροῦνται ἀντὶ δρ. 2.50, καὶ οὐχὶ 4 ἀντίτ. τῆς ἀρχικῆς του τιμῆς. — κ. Ἰω. Σ. Τόρβαρον. Ἐχέτε δικαίον, ἀλλ' ἀδύνατον ἄνευ αὐτῶν νὰ προχωρήσωμεν. — κ. Γ. Ε. Ζάκυνθο. Ὁ συγγραφεὺς τῆς Λευκοφόρου Οὐλῆς Κόλλινς ἀπεβίωσε τὴν 11 π. Σεπτεμβρίου ἐν Λονδίνῳ ἐκ παραλυσίας. Ἦγε τὸ 65 ἔτος τῆς ἡλικίας του, τὸ δὲ τελευταῖον αὐτοῦ ἔργον εἶνε ὁ «Τυρλὸς Ἐρω», ὅπερ ἤδη δημοσιεύεται εἰς τὰ «Εἰκονογραφημένα Νέα τοῦ Λονδίνου». — κ. Β. Ν. Ναυπλίου. Ἀπατάσθε, εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον ἡμῶν δὲν εὐρίσκετε εἰς εὐθηνὰς τιμὰς μόνον μυθιστορήματα, ἀλλὰ καὶ παντὸς εἶδους διδακτικὰ βιβλία, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν τῶν ἐπιστημονικῶν, ἀλλὰ... τοῖς μετρητοῖς. — κ. Ν. Φ. Καλάμας. Ἡμερολόγιον κ. Σκόκου, τοῦ 1890. ἐξεδόθη. Πέμψατε ἀντίτιμον ὅπως ἀποσταλῶσιν Ὑμῖν τὰ αἰτηθέντα ἀντίτυπα. — κ. Ζαφ. Ζαφειρόπουλον, λογ. Γ. Σχολῆς, Ἀϊδίνιον. Φύλλα νέων συνδρομητῶν καὶ Α' καὶ Β' τόμος «Ἐκλεκτῶν» ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐργάσαμεν ἰδιαιτέρως. — κ. Δημ. Παναγιωτόπουλον. Σηροχώριον. Ἠρξάτο ἡ ἀποστολὴ τῶν 10 ἀντιτύπων «Ἐκλεκτῶν». — κ. Σ. Α. Ἀντύπαν, Ἰθάκη. Ἐστάλησαν τὰ περιπλέον 30 ἀντίτυπα «Ἐκλεκτῶν». Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ λαμβάνετε φύλλα 45. — κ. Ὑποπρ. Μεσολογγίου. Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ λαμβάνετε φύλλ. 45.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΑΣ

μετεκομίσθη ἐν τοῖς νεοδημητοῖς καταστήμασι τοῦ κ. Παπούδωφ, ἐν ὁδῷ Προαστείου, ἀριθ. 10, ἐναντι τοῦ κήπου τῆς οἰκίας Ρικάκη καὶ παραπλευρῶς τῆς μεγάλης οἰκίας Μαυρομιχάλη.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.